

kojnice je bila 51 let naročnica »Slovenskega gospodarja«. Ljubila je tudi druge verske liste. Preromala je mnoga božja pota in se vedno zatekala za pomoč pri vsakih težnjah k Mariji. Najbolj je ljubila cvetlice, ki so jo v obilnosti spremljale k večnemu počitku.

Najstarejša Ljubljanka Terez. Rant je praznovala zadnje dni 95letnice. Rodila se je 30. julija 1941 v Koroški Beli na Gorenjskem. Poročila se je leta 1864 z graščinskim oskrbnikom Rantom, ki je umrl leta 1894 v škofji Loki v starosti 85 let. Jubilanca je mati že rajnega vojnega kurata Huberta Ranta in še ene poročene hčerke. Stara gospa je še precej živahna, le vid in sluh sta jo že precej zapustila.

V soboto dne 15. avgusta, na praznik Velike Gospojnice, ostanajo trgovine v mestu Mariboru celi dan zaprte.

Samo še do 10. avgusta

traja prodaja ostankov v posebnem oddelku
veletvrdke Macun. 939

Obžalovanja vredni slučaji.

Umor starčka. V nedeljo dne 2. avgusta predpoldne se je zgodil v Rošpohu pri Mariboru zločin, kojega smrtna žrtev je postal 77letni Ivan Kreps. Omenjeni je bil v nedeljo zjutraj pri sv. maši in obhajilu in je nato čuval dom. Ko se je vrnila Krepsova rejenka od poznega sv. opravila, je našla svojega skrbnika vsega okrvavljenega. Poklicala je sosede, ti zdravnika, ki je ugotovil, da gre za zločin. Starca so prepeljali v mariborsko bolnico, kjer ga niso sprejeli, ker je že umiral, saj je imel 18 ran. Umrl je v nedeljo popoldne ob treh. Zverinski zločinec bo najbrž kje iz bližnje okolice.

18letni fant se vrgel pod vlak. Med Bohovo in Teznom pri Mariboru se je vrgel pod vlak Vladimir Kos, rojen v Zagrebu

in pristojen v Zagorje ob Savi, absolvent mariborske sadjarske in vinarske šole. Kolesa drvečega vlaka so nesrečnika čisto zdrobila. Vzrok samomora je neka malenkost, katero je zagrešil iz mladostne nagajivosti v šoli in se je bal kazni.

Presenečena konjska tihotapca. Dva posestnika iz okolice Dravograda sta skušala v noči preko meje iztihotapiti tri konje. Graničarji so presenetili tihotapca, jima odvzeli konje, a švicerja sta srečno odnesla pete.

Nočni nasilneži. V Jelenčah pri Pesnici v Slov. goricah je v noči zahtevalo 7 rogoviležev vina od krčmarice Ter. Drozg. Radi pozne ure je bila gostilna zaprta in je nočnim klatežem zaklicala rejenka skozi okno, da ne bodo dobili vina. Potepuhi so začeli streljati in prestrašena rejenka se je odpravila v klet po zahtevano vino. Medtem so ponočnjaki že bili razbili vrata na hiši in so vdrli v gostilniški prostor. Od 82 letne gostilničarke so zahtevali denar in so vse prebrskali. Denarja niso našli, pač pa so odnesli zalogo tobaka. Govorili so med seboj hrvaško in radi tega obstoja sum, da gre za kako tolpo iz Hrvaške. Izginili so v smeri proti Jareninskemu dolu.

Prežalosten pojav med našo mladino. Mladolentika se lotita staršev! V Mariboru je prijel stražnik 16letnega Jožefa Trafernerja iz Ješencev pri Račah, ker je imel karabinko. Na stražnici je izpovedal, da je streljal iz karabinke skozi okno na očeta, s katerim je imel poprej prepir. Staroavstrijsko werndlovko je ukradel iz neke železniške čuvajnice v okolici Pragerskega. Dečko se je spozabil nad očetom, ki mu je naročil neko delo, katerega nepokorni sin ni hotel izvršiti. Očeta so prepeljali v mariborsko bolnico in ugotovili, da je obstreljen po prsih in na levici. Poškodba ni nevarna. — V Radovici pri Metliki je 17letni Jože Jurglič ustrelil svojo spečo mater, kateri je poprej ukradel 2000 Din, od katerih je pred strašnim zločinom zapil 500 Din. Nečloveški sin je zagrešil krvavo dejanje iz jeze, ker se je mati vdova v drugič poročila.

Dve žrtvi noža. V Novem vrhu v Apački kotlini so imeli pri posestniku Kaufmannu domačo veselico s plesom. Natepli so se med povabljenе tudi nepovabljeni fantje. Med plesom je stopil posestniški sin Ivan Serec posestnikovemu sinu Fr. Poschu iz Donnersdorfa v sosedni Avstriji na nogo. Radi tega je nastal pretep. Prireditelj zabave je napodil pretepače, nakar so se podali proti Vratjavasi. Razljuteni Serec je hitel za nasprotnikom. Dohitel je žrtev, jo vrgel na tla in ji prizadjal z nožem tri zabodljaje in je zginil v noč. Zabodeni je zbral zadnje moči in se je zavlekel do bližnje hiše, v kateri je prebival napadalec. Sereceva mati je nudila Poschu prvo pomoč, nevede, da je obvezala žrtev lastnega sina. Poscha so prepeljali v bolnico v Radgono, kjer je podlegel drugi dan prehudim poškodbam. Žandarji zasledujejo ubijalca. — Nekaj ur po opisanem krvavem slučaju je zahteval nož v sosednem Gornjem Cmureku, kjer se je vršil nabor, drugo smrtno žrtev. Skupina pijanih rekrutov se je vračala na ovenčanem vozu proti domu. Pri Stogovcih je dal hlapec Alojz Režonja, ki je mahal krog sebe z nožem, povod za pretep. Fantje so Režonji izbili nož in je dobil še dva udarca. Pozneje je pa Režonja zasledoval posestniškega sina Henrika Zemljiča iz Žiberce, ki ga je bil dvakrat oplazil s planko. Ker je bil v pretepu ob svoj nož, mu je ponudil drugega njegov prijatelj. Med tem je že bil Zemljič doma, kjer so se fantje zabavali pri harmoniki. Tudi Režonjo so pogostili z jabolčnikom, kar ga je še bolj podžgalo v maščevalnosti. Ko so se podali pozneje rekruti proti gostilni, je naenkrat napadel Režonja Zemljiča in ga je zabodel v vrat. Žrtev nenadnega napada je nekaj po zabodljaju izkrmavel. Ubijalca so zaprli.

Nevarna poškodba. V sobo 30letnega Franca Jeseneka, posestnikovega sina v Bovšah pri Škofji vasi v okolici Celja, je prišel dninar Janez Kukovič in je vzel Jeseneku klobuk. Radi tega sta se zgrabila. Kukovič je udaril z lato Jeseneka tako po glavi, da mu je prebil lobanjo in so pre-

Zdravnik ni Pavli nič posebno branil, da bi ne smela domov. Na novo jo je obvezal, ji svetoval še to in ono ter se prijazno poslovil.

Jerca je najela voz in uro potem sta se s Pavlo že vozili iz mesta, najprej še na Glinje, kjer je imela potovka opravke, in potem naravnost proti Bistrici.

Istega dne je bil tudi Ravnjak na potu v mesto, da obišče Pavlo. Prav tedaj, ko sta bili ženski zunaj na Glinjah, se je pripeljal na mestni trg. Obredel je nekaj trgovin, kupil svileno ruto in verižico s srebrnim križcem, da bi napravil dekletu veselje, in se nato podal v bolnišnico.

Tu so ga iznenadili z novico, da je Jerca odpeljala dekle s seboj domov; biti morate že kje pri Sv. Ožboltu. Tega Ravnjak ni verjel; saj bi ju bil moral vendar srečati. Torej je popraševal po mestu za njima, pa ni izvedel nič zanesljivega. Eni so mu pripovedovali, da je bila potovka z nekim dekletom, ki je nosilo roko zavezano, v lekarni in da je odšla na zgornjo stran, drugi so vedeli, da sta šli proti Kamnici, nazadnje mu je krčmar »Pri Lipi« povedal, da sta si pri njem najeli voz in odpeljali k Ožboltu. Zdaj ni bilo nobenega dvoma, in ker je bilo že popoldne, si je naročil voz in jo udaril za onima dvema. Pri Ožboltu je mislil, da ju bo dohitel; pa so mu v gostilni rekli, da je že dobri dve uri, kar sta odšli proti Bistrici.

Ker se je jelo že mračiti, se je naglo odpravil in odmahal z dolgimi koraki po gozdu gor. Toda čeprav je na moč hitel, ni prišel več pri dne na Ravne, ampak šele, ko je bilo že čisto temno. Pršil je rahel dež. Pogledal je skozi razsvetljeno okno v hišo, kjer je bila družina zbrana pri večerji. Pavle ni ugledal nikjer. Naglo je šel noter in se ozrl okoli ter vprašal:

»Ali nikogar ni bilo?«
»Pavla je prišla,« je odgovoril ujec Miha; »tako je udeležljala, da si nismo vedeli več pomagati.«

»Zakaj pa, za božjo voljo?«
»Strašno žaluje po materi,« je napol v joku povedala Kristina.

»Prva pot ji je bila v materino sobo,« je rekla Tončka, svinjarica. »Ko je zagledala materino obleko in druge njihove reči, se je zasedla na te in jela ihteti in vzdihovati kakor uboga verna duša.«

»Kje je zdaj?«
»Zgoraj — počiva, ker se komaj drži na nogah, tako je trudna in potrta,« je dejala Kristina.

»Ali je kaj jedla?«
»Še ene žlice ni zanesla.«
»Pojdi gor, povej ji, da sem prišel in da mora nekaj jesti!«

Ko je Kristina odšla, je vprašal:

»Ali ni prišla tudi Jerca?«

drugega materiala, kateri je bil potreben vojskujočim se italijanskim četam.

Zgoraj omenjenega dne je došlo v Masavi do strahovite eksplozije, ki je povzročila nepregledno škodo. Eksplozija je nastala v pristanišču, kjer so velika skladišča za petrolej. Tanki, v katerih je bil petrolej, so eksplodirali in povzročili daleč naokrog grozna opustošenja. Eksplozija je bila tako huda in dalekosežna, da so se užgale nekatere ladje, ki niso utegnile, da bi se bile umaknile iz luke na odprto morje.

Poleg petrolejskih skladišč

je zajela eksplozija letalske lope. Kakor znano, je uspela Italijanom

peljali hudo poškodovanega v celjsko bolnico.

Iz ljubosumnosti ustrelil dekleta. V Lastniču v župniji Sv. Miklavž na Polju pri Podčetrtku je pomagala 17letna Kristina Polak svojemu očetu v vinskem hramu stiskati sadje. Ko se je vračala na večer proti domu, jo je zadel iz zasede smrtno v prsa strel. Morilec je 20letni Alojz Debelak, posestnikov sin, ki je zagrešil zločin iz maščevalne ljubosumnosti, ker ga dekleta ni marala. Debelak se je sam javil okrajnemu sodišču v Kozjem.

Vlom v bolnico izpodletel. Skozi strop sta vlomila v blagajniško sobo bolnice v Ljubljani dva vlomilca. Enega so prijeli in je to 27letni bivši natakari Josip Štiber iz Zelenega dvora pri Varaždinu in že star znanec policiji. Drugi vlomilec je pa ušel. V blagajni je bilo 14.000 Din gotovine, ki je ostala nedotaknjena.

Poskus samomora. Pri Novem mestu je legel na železniški tir Janez Tlakovc, 45letni brezposelni delavec iz Dol pri Brezicah. Lokomotiva mu glave ni odrezala, ampak jo je odrinila s tira in jo je na desni strani samo močno obrezala. Poškodovanega so prepeljali v bolnico usmiljenih bratov v Kandijo pri Novem mestu.

Izpred sodišča.

Obsojen radi 26 vlovov in tatvin. Pred mariborskim okrožnim sodiščem se je zagovarjal radi 26 vlovov in tatvin 29. jul. 29letni mizarški pomočnik Franc Pešec iz Studencev, ki je zadnji čas vznemirjal mariborsko okolico. Pešec, ki je očitane zločine le delno priznal, je bil obsojen na dveletno ječo in na izgon iz območja mesta Maribora.

Slovenska Krajina.

Sobota. Za ravnatelja soboškega dijaškega zavoda Martinišča je imenovan g. Vogrin Stefan. G. Vogrinu želimo obilo božjega blagoslova!

zmaga nad Abesinci samo s pomočjo bombnih letal, ki so še ostala tudi po končani vojni na abesinskih tleh in dovažajo vedno nova, s katerimi krotijo upornike. Nova letala so bila shranjena v posebnih lopah v Masavi, ki so po eksploziji čisto uničene in je zgorelo v njih 50 velikih bombnih letal.

Vsled eksplozije ni trpelo samo pristanišče, ampak tudi ostalo mesto, kojega velik del je povsem porušen. Uničena so tudi vsa velika skladišča, ki so bila polna raznega materiala, katerega je namenila Italija za preobnovo zasedenega ozemlja. Ravnotako so razvaline vsa skladišča za živež, ki je bil namenjen za vzdrževanje

Turnišče. Pred nekaj tedni je bilo ukradeno noško kolo iz Žižkov g. Čurča, zidarkega mojstra, pri gostilni g. Balažiča. Hudobno roko je orožništvo kmalu zasledilo!

Turnišče. Predpreteklo nedeljo je obiskal iz Dolnje Lendave gasilski župni načelnik v družbi g. dr. Klara turniške gasilce in je pohvalil, ker je našel lepo v redu vse gasilsko orodje. G. dr. Klar je imel pri tej priliki zanimivo predavanje.

Turnišče. G. Černi Franc, dosedanji trgovec v Renkovcih, je otvoril te dni v Turnišču novo trgovino z mešanim blagom zraven orožniške postaje. Mlademu in pridnemu trgovcu želimo na novem mestu dober uspeh. — Letos se nam je zelo lepo pokazala letina, namreč pri silji in sadju. Ali na žalost slabo sad prinaša, žito pa sploh nič, pšenica malo bolje. Saj stari pregovor pravi: Čim lepše se prikaže, tem manj sadu prinaša.

Dolnja Lendava. Te dni je odšel na počitnice g. dr. Klar s svojo soprogo. 14 dni ga ne bode doma. Gospodu narodnemu poslancu želimo, da se dobro počuti na svojih potovanjih in da se zdrav vrne zopet domov.

Lipovec. G. Mančec Matija, akademik na moštroslovni fakulteti, je v Ljubljani promoviral. Želi postati profesor. G. Mančecu iz srca čestitamo!

Fükišinci. Dne 12. julija je prikazal novo sv. mašo vsemogočnemu Bogu č. g. Holzedl Anton. G. Holzedl je sin slovenske matere in nemškega očeta. Govoril mu je g. Neubauer, ženski plebanoš, v nemškem jeziku. Slovensko pridigo bi moral opraviti g. Berden, martjanski plebanoš, pa je bil zadržan; valed tega je ta pridiga odpadla.

Sv. Sebeščan. Naš g. župnijski upravitelj Bejek Janko se je vrnil iz Belja, kjer je obiskal naše delavce. Z obiskom je zadovoljen. O težkih razmerah, socialnih in verskih, v katerih živijo naši delavci, bomo kmalu obširneje poročali. — Pri nemirih, ki so se godili v Franciji, je baje ubitih tudi nekaj naših delavcev. — Z mlatitvijo smo pri kraju. Namlatili smo zelo malo, vendar nekaj več kot na Ravenskem Prekmurju, sorazmerno namreč. — Tudi naše gorice so uničene. Sleer je tu največ šnarnice, ki tudi letos kaže dobro, pa vendar je naše Goričko zelo prizadeto in vina letos ne bomo imeli.

»Prišla, prišla. Saj Jerca je Pavlo pripeljala. Pa je kar hitro spet odšla. Rekla je, da bi rada bila doma, preden ulije.«

Čez nekoliko časa je pridvela Kristina in zavpila pri durih:

»Ježeš Marija, nikjer je ni. V kamri je ni in nikjer v hiši je ni. Povsod sem jo iskala.«

»V tem dežju in ponoči vendar ni kam odšla,« je menil Ravnjak v skrbeh.

Zdaj so šli vsi Pavlo iskat, pa je niso našli nikjer. Tedaj se je oglasila Rozika v kuhinji in povedala, da je bila Pavla pred večerjo v kuhinji in da je spraševala, kje na pokopališču so mati pokopani.

»Potem ni drugače: na grob je šla — kar verjel bi, da je kaj takega,« je menil Miha.

»Kristina in Tončka,« se je obrnil Ravnjak k deklama, »hitro pojdita pa spravita Pavlo domov! Še zbolela bo, ko hodi v tem dežju zunaj.«

Kristina je vztrepetala in rekla v strahu:

»Moj Bog, ko se tako bojim! Ponoči ni prav hoditi na grobove; rajni tega ne marajo.«

Tudi Tončka se ni mogla spraviti. Tedaj sta se ponudila Florijan in Lipe:

»Pojdeva pa midva.«

Ravnjak je nekaj premišljeval, potem pa je rekel skoraj osorno:

»Sam pojdem, da vidim, kje je.«

Vzel je svetilko, ogrnil bukov jopič in odhitel proti cerkvi; dobre četrte ure in že je bil na pokopališču. Svetilko je nekoliko zakril ter zavil k stranskim durim, kjer je bil materin grob. Tedajci je začul tiho ihtenje in zagledal nekaj živega na grobu.

»Pavla!« je zaklical glasno. »Pavla, ali si ti?«

Vzkliknilo je; bil je Pavlin glas. Koj nato je reklo dekle:

»Za božjo voljo, ali ste vi? Ali ste prišli pome?«

»Seveda. V skrbeh smo si. Pavla, tako nespaletna ne smeš biti. Saj si vendar vsa mokra. Prehladila se boš; še sušico dobiš in nam umreš.«

»O že ne. Prej kdaj sem bila včasih še v hujšem zunaj.«

»Pojdi takoj! Domov greva.«

Rekel je to kakor gospodar, ki zapoveduje, in se obrnil ter odšel, dekle pa za njim kakor pes. Hitro sta hodila skozi vas in nista spregovorila niti besede. Ko sta prispela na kraj vasi, je Ravnjak obstal in dejal:

»Ali hodim prehitro, Pavla? — Tebe pa zebe. Vsa se treseš. Na, z mojim jopičem se ogrni!«

»Ne, ne,« se je branila, »saj mi ni treba.«

»Meni še manj. Zdrav sem, ti pa si prišla iz bolnišnice.«

Še preden je vedela, kaj in kako, jo je ogrnil. Potem je vprašal:

»Ali težko hodiš? Ali te naj vodim?«

LUSTERI
bogata izbira
okusna izdelava
ugodne cene
domača tovarna
Ivan Paspas i sinovi, Zagreb
Cenike pošljemo na zahtevo